

er en Grænse for al Ting. Ganste vist gør det, at en Bygning ligger nogenlunde frit med Hensyn til andre Bygninger, den mere brandfæst, men denne Sikkerhed kan ogsaa tilvejebringes uden dette, og meget store Arealer til dette Bjemed ere vistnok næppe nødvendige. Man foreslaar derfor haade, at der benyttes mindre Grund, og at der opføres en tarveligere Bygning, og saa tror man, at alle berettigede Krav kunne tilfredsstilles. Vædringsforslag under Nr. 208 er berimod tiltraadt — der er jo ikke noget at gøre ved den Sag nu. — Nr. 209 er ligeledes tiltraadt, Nr. 210 ogsaa. Under Nr. 211 er der af den højtærede Minister stillet et Forslag om en femaarig Bevilling af 4.400 Kr. til Udarbejdelse af en Realhaandbog vedkommende den kirkelige Bygningskunst i Danmark. Udvalget har ment at der i det hele taget anvendes ikke saa ganste saa Penge i den Retning, som her er antydet, af kirkelig Bygningskunst. Vi have nu disse Undersøgelser, Erhvervelse af Tegninger o. s. v., og nu kunde vi jo dog i hvert Tilfælde lade det bero, indtil de Arbejder, man har for, ere fuldbendte. Udvalget har altsaa ikke fundet Anledning til for Øjeblikket at tiltræde det Forslag, derimod er det næste Forslag under Nr. 212 tiltraadt.

Scharling: Jeg skal først tillade mig at bemærke, at der er enkelte af de nu af den ærede Ordfører omtalte Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke Mindretallet ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at stille sig ud fra Udvalget og tage særlig Position, men med Hensyn til hvilke det dog ikke fuldt ud kan tiltræde den af Flertallet gennem Ordføreren givne Motivering. Jeg skal ligesom Ordføreren undlade særlig at omtale Vædringsforslagene under Nr. 50 og 79, der ere gamle bekendte for Tinget, og der bliver jaaledes kun et Punkt for mig at omtale, nemlig Vædringsforslagene vedrørende det kgl. Teater. Jeg skal der tillade mig at bemærke, at naar det finansielle Resultat i de senere Aar har været saa ugunstigt som fremhævet af den ærede Ordfører, er efter min Formening dette Tings Flertal ikke uden fremragende Skyld i dette Resultat. Thi det følger af sig selv, at naar Tinget Aar efter Aar opstiller et Budget, med Hensyn til hvilket det i Forvejen maa betragtes som givet, at det ikke kan overholdes, vækker det derved i høj Grad Ministerens Interesse for at gøre sin Indskyldelse gældende til at søge de givne Bevillinger respekterede. Naar nu Flertallet atter i Aar til Eksempel foreslaar Forestillingsindtægten forhøjet med 70.000 Kr. vil det sige, at denne foreslaas forhøjet til 720.000 Kr., hvilket

er et Beløb, som Teatrets Forestillinger aldrig nogen Sinde i et nok saa gunstigt Aar have indbragt. Det er da paa Forhaand givet, at der ikke bliver Tale om at stræbe til at realisere Budgettet paa dette Punkt. Mindretallet har derimod ment at kunne forhøje Forestillingsindtægten med 40.000 Kr., fordi man derved holder sig indenfor det faktisk opnaaede. 690.000 Kr. har været Gennemsnitsindtægten i et helt Aaar. Vortset fra det enkelte Aar, hvor man formedelt Dødsfald i Kongefamilien ikke kunde spille Søsonen ud, har der i Aaaret 1875—85 været en Gennemsnitsindtægt af godt 690.000 Kr., og der er da ikke noget urimeligt i at budgettere denne Post til dette Beløb og vente, at det kunde opnaas. Det maa nemlig erindres, at den Arrække, jeg nævnte, indbefatter ogsaa Aar, der have været økonomisk meget daarlige for hele Samfundet, og om der end ganste vist i de senere Tider er vist mere Konkurrence op for det kgl. Teater, tiltager dog paa den anden Side ogsaa Befolkningen og til Dels Velstanden, saa det kan vel nok veje op derimod. Dernæst maa det erindres, at den fremkomne, i de senere Aar saa betydelige Underbalance for en Del har sin Grund i, at Lønningskontoerne ere stegne jaaledes, at Udgiftskonti 1—3 nu andrage godt 40.000 Kr. mere end for 10 Aar siden, og det bevirker ogsaa, at man ikke nu kan vente, naar man gaar ind paa disse Lønningskonti, fuld Balance for Teatrets Vedkommende. Men her skal jeg tillade mig at minde om, at den forrige Kultusminister gjorde bestemt gældende, at der altid kun var lovet Balance under Forudsætning af, at Teatret fik fuldt ud, hvad han kaldte frit Hus, det vil sige, at det ikke havde at udrede de Udgifter, der opføres nu paa dets Budget vedrørende Bygningen, dels dens Vedligeholdelse, dels Kommuneafgifterne, Assurancepræmier o. s. v. De udgøre et samlet Beløb af over 40.000 Kr. Det er under Hensyn hertil, at Flertallet har ment at maatte gaa ud fra, at der bliver et Understud paa Teatrets Budget, selv om der i øvrigt intet er at udsætte paa den Maade, hvorpaa Teatret drives; men det har ogsaa ment, at naar det budgetterede Underbalancen til 50.000 Kr., saa godtgør Erfaringen fra det førnævnte Aaar, at indenfor dette Beløb kunde Underbalancen holdes, idet det egentlig først er efter 1885, vi ere komne ind paa disse særdeles store Underbalancer, som udmærkte det sidste Femaar. Mindretallet har ogsaa ment, at man vel kunde nedsætte Udgiftspost 11, Udgifter af ubestemt Omfang, om end langtfra i saa stort Omfang, som